

ובוכה בדמעות שאני מתגעגעת, ואימא שלי הייתה שולחת את אחת האחיות עם פינוקים ומאפים... לא היה קל, אבל למדנו לאט לאט להכיר את היופי שבמקום. השכנים כאן הם כמו משפחה, והמילים "טוב שכן קרוב מאח רחוק" מקבלות משמעות מוחשית. כולנו רחוקים מההורים, והשכנות הן שומרות על הילדים כשנוסעים לשמחה, הן ששולחות ארוחות לאחר לידה, וגם נותנות דירה להורים - שבאים להתארח מדי פעם.

מול הקשיים שהולכים ונעלמים יש רווחים - שככל שמתבוננים בהם יותר, רואים עד כמה הם גדולים. אני זוכרת שכשהגענו לכאן, שפשפתי עיניים בתדהמה מול הגודל של הדירה שלנו. אמרתי לבעלי שביחידת הדיור הראשונה הספוג'ה לקחה לי רבע שעה, ביחידה השנייה - חמש דקות, וכאן - שעה שלמה!

היה לי רצון להזמין אורחים לכל שבת. הרגשתי בנופש, ועשה לי טוב להעניק גם לאנשים בסביבתי הרגשה כזו... כמו כן, זכיתי בעבודה שלא נראה לי שהייתי מקבלת במרכז: חינוך כיתה ג' בבית ספר בנוף הגליל!

אני ממליצה לכל אחת שחושבת על הצעד הזה - במקום לחשוב מה לא יהיה לנו לאחר המעבר, לחשוב מה יהיה לנו רק לאחר המעבר. אני זוכרת שישבנו וערכנו, בעלי ואני, חשבון כזה, ולאחר מכן התרגשנו ממש ורצינו כבר לעבור...

מבט מעבר ליחידה:

הגב' פ' שיש, מאמנת אישית, משפחתית ועסקית, מספרת מניסיון אישי על הגורמים למעבר ועל 'נקודת השבירה':

כמו כל עמך ישראל, גרנו גם אנו בדירת 'סליחה', וכמו בכל היחידות - סבלנו מנזילות מהקירות ומהצנרת. אבל לא היה על מה לדבר; לא עוברים דירה! ילד הצטרף לילד הקודם, וכל הזמן עסקנו בלוגיסטיקה כיצד להסתדר בחדרון הצפוף.

יום אחד ישב בעלי וערך חשבון, ובסיומו אמר לי שבשביל לגור כאן נכנסנו לחובות של עשרים אלף שקלים!!! שילמנו אלפי שקלים על שכירות מדי חודש, ויחד עם זאת 'הזרמנו' כספים לדירה שקנינו בקבוצת רכישה עוד בטרם התחילו לבנות אותה. ועדיין, התעקשנו להישאר במרכז...

נקודת השבירה שלי הייתה כשהגדולה שלי, בת ארבע כמעט, שאלה אותי בתמימות: "אימא, למה אין לנו חלון גדול כמו שיש לסבתא? ולמה אנחנו לא יכולים לראות את המכוניות נוסעות כמו שרואים מהמרפסת של סבתא?"

השאלה שלה שברה אותי! התחלתי לחשוב לעצמי: 'רגע, בשביל מה אני גרה כאן? נכון, יש לי כאן הורים ומשפחה; נחמד לגור במקום מוכר, אבל עדיין - האם הצר שווה בנזק המלך?' לא היה לי מה לומר. זו הייתה נקודת שבירה אמיתית... וביום אחד זה קרה: קמנו ועברנו!

במשך השנים שוחחתי עם זוגות נוספים שעשו את הצעד הלא פשוט הזה, והבנתי כי לכל אחד יש נקודת שבירה שמביאה אותו לקום ולעזוב. אחד הגורמים המשמעותיים לקושי הוא המרחק מסינרה של אימא. הקרבה להורים מעניקה תחושה שאנחנו 'מסודרים'. המעבר עורך בי חששות; מי יציל אותי אם אזדקק לעזרה? ומה יהיה אם לא תהיה לי פתאום ארוחת צהריים, או אצטרך דחוף בייביסיטר לילדים? אבל כמו בסיפור על הפרפר, שלא יוכל לפרוש כנפיים עד שילמד

בעצמו לדפוק על הגולם ולצאת החוצה, כך גם כאן - ההתחלה אינה פשוטה; כמו לדפוק על הגולם. כמו הפרפר, שלומד לפתח עצמאות ומתחשל מהקושי, כך המעבר קשה, אך מחשל; מחזק את הקו המשפחתי ומעצים אותו, מפתח, ומעניק יתרונות נוספים - שמגלים אותם רק כשעושים את הצעד הזה קדימה.

הטיפ שאני נותנת בתור מאמנת הוא לקחת איתנו את ה'למה' - את הסיבות המשמעותיות שעשינו את הצעד הלא פשוט הזה למענו. כך, גם כשיהיה קשה, נוכל להזכיר לעצמנו את הסיבות האלה.

אם ה'למה' יכלול ערכים שחשובים לנו, ההסתגלות תהיה קלה יותר. אני זוכרת שבכל פעם שהמחשבות של 'חבל שעברתי' היו משתלטות עליי, הייתי יוצאת עם הבנות שלי למרפסת, רואה את ההנאה שלהן ומקבלת כוח. "הנה", הייתי אומרת לעצמי, "לכן עשיתי את הצעד הזה..."

להשקיע בנקודה הנכונה

הגב' ח' ברנדווין, יועצת ומלווה רכישת דירות להשקעה, מסבירה על יתרונות מול חסרונות של רכישה בפריפריה:

שידוכים רבים נסגרים עם סכומים של כמה מאות אלפי שקלים, ובתוספת משכנתא שהזוג לוקח ניתן להגיע לדירה יפה בפריפריה. להורים שמגיעים אליי בבקשה לשמוע היכן כדאי לרכוש דירה בעבור הזוג הצעיר, אני מיעצת לחפש בצפון או בדרום קהילה שמתאימה להם, ולשם לשלוח את הילדים.

טענה שאני שומעת פעמים רבות היא: "איך אשלח את הבת לעפולה או לטבריה או לכל פריפריה אחרת? אומנם יש לנו שם קהילה, אבל לא תהיה לה עבודה..." זו טענה נכונה שמביאה זוגות צעירים רבים להמשיך להתגורר במרכז ביחידות קטנות.

לזוגות שמעדיפים להמשיך לגור במרכז אני מיעצת לרכוש דירה להשקעה, להשכיר אותה ולממן את דמי השכירות של עצמם. אומנם קיים חיסרון בצעד הזה: לפעמים עלולים להיתקע כמה חודשים ללא שוכר, או פתאום 'נופלת' הוצאה של שיפוצים ותיקונים, והזוג הצעיר נכנס לסבב הוצאות שהוא אינו יכול לעמוד בו. לכן חשוב מאוד להתייעץ ולשקול לפני שהולכים על כיוון כזה.

אם נרצה לסכם, נוכל לומר שכדאי להתאמץ לחשוב על מגורים במרחק מההורים, בתנאי שאכן מוצאים עבודה. ולא - אין כיצד לשלם את המשכנתא, למרות המחיר הנמוך של הדירה במקומות כאלו. לעומת זאת, אם מחליטים להמשיך להתגורר במרכז ולקנות דירה להשקעה בפריפריה, חשוב לקנות דירה במקום שיש בו ביקוש; לא להתפתות למשווקים ומשקיעים למיניהם שמציעים רווחים גדולים, כיוון שלרוב לא מוצאים שוכרים לדירות האלה, והן עומדות ריקות זמן רב, כך שיצא שכרנו בהפסדנו.

